

skjøndt deri kun er nævnt eet af de Punkter, som jeg har optaget under Nr. 3, saa er det dog det Punkt, som nærmest kan faae praktisk Betydning, og jeg skal derfor ogsaa, naar dette Forslag kommer under Afstemning, tillade mig at stemme derfor, uden dog at tage mit eget under Nr. 3 stillede Forslag tilbage.

Formanden: Jeg skal i Anledning af, at den sidste Bæksus af Forslaget under Nr. 7 er frafaldet, i Genhold til Forretningsordenens § 12 tillade mig at forespørge, om Noget optager det (Ophold); det er altsaa bortfaldet.

Premierministeren: Saavidt jeg har opfattet den ærede Forslagstiller, saa attrager han ingen Forandring i selve Resultatet, men er, saavidt jeg skjønner, enig i det Forslag, der er stillet under Nr. 8; jeg troer, at han snarest har villet fremkalde en Udtalelse fra enkelte Medlemmer om, hvorledes de tænke om Sagen. Dette er Noget, som jeg i det Hele ikke troer, at jeg paa Ministeriets Vegne behøver at indlade mig paa, og navnlig troer jeg ikke, at jeg behøver at indlade mig paa, om man vil indflade den Indstilling, hvormed man bifalder Budskabet, i Formen af en Adresse eller ikke; det maa med Hensyn til Regjeringen være ligegyldigt, men jeg maa dog bemærke, at jeg finder det overflødigt. Regjeringen forlanger blot et Samtykke til denne Arvefølgeorden, forsaavidt Rigsdagen dertil kan give sit Samtykke; naar en Beslutning derom er tagen, og Formanden paa behørig Maade indsender den til Statsraadet, saa vil det Fornødne blive foranstaltet. Det er allerede bebudet, at Kongen er findet at udfærdige en for hele Riget gjældende Act om Thronfølgen, saaledes som Budskabet tilkjendegiver; hvilken Fremgangsmaade Kongen forøvrigt vil bruge i denne Henseende, kan jeg ikke nærmere indlade mig paa her; thi det ligger udenfor Rigsdagens Raaderum. Rigs-

dagen har ikke Andet at gjøre end at give sit Samtykke til, at den Forandring, som Budskabet gaager ud paa, skeer; jeg anseer det derfor aldeles overflødigt, at der indgives en Adresse, men skal forøvrigt ikke indlade mig derpaa. Kun maa jeg endnu med Hensyn til det under Nr. 3 stillede Forslag bemærke, at det vistnok indeholder Udskilligt, som ikke er ganske stemmende med Forholdenes Natur, og, dersom det skulde være Andet end en blot Udtalelse af enkelte Rigsdagsmand, saa vilde det være meget misligt. Der siges nemlig, at man ikke vil opgive nogen af de den danske Krone tilkommende Rettigheder; men derom er der slet ikke Tale; jeg troer, at den danske Krone vil vinde en uvidnet Rettighed, naar den nye Arvelov træder i Kraft; thi den vil sammenbinde med Danmark ogsaa de Landsdele, der ellers, idetmindste efter en Mening, som har Meget for sig, og som bliver understøttet af en betydelig Magt, vilde falde ud af det danske Monarchie. Naar man siger, at man ikke vil erkende nogen anden Linie for arveberettiget til den danske Krone end den i det Kgl. Budskab betegnede, saa er det ogsaa Noget, som er ganske givet ved Budskabet selv; thi al Arvefølge vil derefter indskrænke sig til Prinds Christian og hans med hans nuværende Gemalinde avlede mandlige Descendenter. Naar disse ere uddøde, er der ikke længere nogen arveberettiget Person; men der er da billige og politisk begrundede Fordringer, der skulle veies mod hinanden, og som ville blive veiede paa den Maade, som Londontractatens Artikel 2 hjemler. Det er forhen blevet udtalt i Rigsdagen, saavel af Ministeriet som ogsaa af mig, dengang jeg ikke var i Ministeriet, baade her i Forsamlingen og igjennem Pressen, at den russiske Reservation aldeles ikke kunde begrunde nogen Arveret for Rusland til Holsteen.